

Rozhodnutie

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109, § 110 a § 236 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“), v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členiek senátu Mgr. Andrey Cox a Mgr. Kataríny Začkovej, v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a § 234 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z., rozhodla, že správne konanie č. 374/SKO/2019 vo veci možného porušenia povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii“) vedené voči vysielateľovi Rozhlas a televízia Slovenska, podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní

zastavuje,

pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Odôvodnenie

V zmysle § 109 zákona č. 264/2022 Z. z. je Rada orgánom verejnej správy, ktorého poslaním je presadzovať verejný záujem v oblasti vysielania a do pôsobnosti ktorého patrí vykonávanie dohľadu nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a vykonávanie štátnej regulácie v oblasti vysielania. Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom, pričom na konanie podľa zákona č. 264/2022 Z. z. sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 zákona č. 71/1967 Zb.

Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“), ktorá bola zákonom č. 264/2022 Z. z. transformovaná na Radu pre mediálne služby, na svojom zasadnutí dňa 5. 12. 2018 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi Rozhlas a televízia Slovenska, vo veci možného porušenia **§ 16 ods. 3 písm. b)** zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v súvislosti s tým, že dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. odvysielal na rozhlasovej programovej službe Rádio Slovensko program *Z prvej ruky*, v ktorom mohlo dôjsť k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti politicko-publicistického programu.

Témou programu *Z prvej ruky* odvysielaného dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. na programovej službe Rádio Slovensko bolo zhodnotenie éry tzv. mečiarizmu, udalostí po voľbách v roku 1998 a ich dopadu na smerovanie spoločnosti v Slovenskej republike. Programom poslucháčov sprevádzal moderátor Branislav Dobšinský a pozvanými hosťami boli komentátor týždenníka Trend Marián Leško, politický komentátor a publicista Juraj Hrabko a sociológ Michal Vašečka. V súvislosti s 20. výročím konca éry Vladimíra Mečiara diskutovali hostia na tieto podtémy: voľby v roku 1998, zahraničná orientácia SR pred voľbami a po voľbách, privatizácia podnikov pred voľbami a po voľbách, presun

voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovanie voličov, používanie politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti, aktuálne vnímanie osoby Vladimíra Mečiara.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 31. 12. 2018, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 374/SKO/2019.

Dňa 14. 1. 2019 bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania zaevidované pod číslom 374/SKO/2019-3.

Dňa 13. 3. 2019 bola účastníkovi konania doručená oprava prepisu/popisu skutkového stavu. Dňa 25. 3. 2019 v elektronickej podobe a dňa 29. 3. 2019 listom bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania k zaslanému prepisu/popisu skutkového stavu.

Podkladmi pre rozhodnutie Rady boli záznam vysielania programu *Z prvej ruky* odvysielaného na rozhlasovej programovej službe Rádio Slovensko dňa 25. 9. 2018 o cca 12:30 hod., prepis/popis skutkového stavu a vyjadrenie účastníka konania zo dňa 14. 1. 2019 a zo dňa 25. 3. 2019.

Rada po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie a oboznámení sa s nimi v danej veci rozhodla dňa 3. 4. 2019 a vydala rozhodnutie č. RL/11/2019, ktorého výrok znie nasledovne:

*„Rada pre vysielanie a retransmisiiu (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 374/SKO/2019 (pôvodne správne konanie č. 1486/SKO/2018) Rozhlas a televízia Slovenska, vysielateľ na základe zákona **porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na rozhlasovej programovej službe Rádio Slovensko odvysielal dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. program Z prvej ruky, v ktorom odzneli v súvislosti s 20. výročím konca éry Vladimíra Mečiara informácie a boli prezentované názory vyznievajúce kriticky vo vzťahu k spôsobom a metódam vládnutia Vladimíra Mečiara, ako aj udalostiam spätým s érou tzv. mečiarizmu, a to bez toho, aby účastník konania tieto dostatočným spôsobom vyvažoval, čím došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu, za čo mu ukladá podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona.“***

Proti rozhodnutiu Rady č. RL/11/2019 podal účastník konania na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu, v ktorej namietal rozpor napadnutého rozhodnutia so zákonom č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Namietal primárne to, že rozhodnutie malo vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože predmetný program nebol politicko-publicistickým programom a preto sa na účastníka konania ako vysielateľa nevzťahovala povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii.

Správny súd v Bratislave (ktorý v zmysle zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov prevzal pôsobnosť a agendu Krajského súdu v Bratislave) vo veci rozhodol **rozsudkom sp. zn. BA-6S/152/2019** z 12. decembra 2023 (ďalej aj „zrušujúci rozsudok“), doručeným Rade dňa 12. 1. 2024 tak, že rozhodnutie Rady č. RL/11/2019 zo dňa **3. 4. 2019 zrušil** a vec **vrátil** Rade na ďalšie konanie.

Správny súd v Bratislave po preskúmaní rozhodnutia Rady dospel k záveru, že žalovaná Rada nepostupovala v súlade so zákonom, pretože nesprávne právne posúdila charakter namietaného programu, ktorý bol predmetom konania vo veci možného porušenia § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, keďže na namietaný program aplikovala nesprávnu právnu normu. Podľa súdu predmetný program *Z prvej ruky* **nebol politicko-publicistickým programom**. Preto

bol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovanej Rady podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia.

V závere zrušujúceho rozsudku Správny súd v Bratislave uviedol: „Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný (§ 191 ods. 6 SSP). Vzhľadom na viazanosť žalovanej právnym názorom správneho súdu a vzhľadom na prechodné ustanovenie § 234 ods. 3 zákona o mediálnych službách, bude žalovaná v ďalšom konaní povinná opätovne posúdiť konanie žalobcu v zmysle zákona o vysielaní v súlade s právnym názorom správneho súdu.“

Zrušujúci rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023 nadobudol právoplatnosť dňa 13. 2. 2024.

Podľa § 135 ods. 2 druhej vety zákona č. 264/2022 Z. z. „Ak súd rozhodnutie regulátora zruší a vec vráti na nové konanie, regulátor rozhodne o sankcii najneskôr do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu.“

* * *

Podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii „Vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.“

Podľa § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii „politická publicistika je program tematicky zvyčajne spätý so spravodajstvom, ktorý obsahuje najmä komentáre k správam a udalostiam, analýzy vývoja, politické stanoviská k udalostiam a názory politikov na jednotlivé témy“.

Podľa § 234 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách „Konania vo veci dodržiavania právnych predpisov, ktoré sa začali pred 1. augustom 2022 a ktoré neboli právoplatne skončené, sa dokončia podľa právnych predpisov účinných k 31. júlu 2022.“

Podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov „Správny orgán konanie zastaví, ak odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu“.

* * *

Ako už bolo uvedené vyššie, témou programu *Z prvej ruky* odvysielaného účastníkom konania dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. na programovej službe Rádio Slovensko bolo **zhodnotenie éry tzv. mečiarizmu**, udalostí po voľbách v roku 1998 a ich dopadu na smerovanie spoločnosti v Slovenskej republike. Programom poslucháčov sprevádzal moderátor Branislav Dobšínský a pozvanými hosťami boli komentátor týždenníka Trend Marián Leško, politický komentátor a publicista Juraj Hrabko a sociológ Michal Vašečka. V súvislosti s 20. výročím konca éry Vladimíra Mečiara diskutovali hostia na tieto podtémy: voľby v roku 1998, zahraničná orientácia SR pred voľbami a po voľbách, privatizácia podnikov pred voľbami a po voľbách, presun voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovanie voličov, používanie politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti, aktuálne vnímanie osoby Vladimíra Mečiara.

V rámci programu odzneli viaceré vyjadrenia, ktoré mohli vyznievať kriticky voči spôsobom a metódam vládnutia Vladimíra Mečiara, ako aj udalostiam spätým s érou tzv. mečiarizmu. Správne konanie bolo začaté preto, lebo vzhľadom na obsah programu a rozsah odvysielaných kritických vyjadrení

a vyhranených názorov na obdobie vlády Vladimíra Mečiara bez zabezpečenia názorovej oponentúry vzniklo dôvodné podozrenie, že odvysielaním predmetného programu mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu.

Z vyššie citovaného § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii vyplýva, že základným predpokladom posúdenia skutočnosti, či vysielateľ zabezpečil objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu, je odpoveď na otázku, **či predmetný program je politicko-publicistickým programom.**

Vo svojom rozhodnutí č. RL/11/2019 zo dňa 3. 4. 2019 Rada posúdila predmetný program Z prvej ruky ako politicko-publicistický program v zmysle § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, na ktorý sa vzťahuje povinnosť vysielateľa zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii. Na základe tejto skutočnosti následne vyslovila porušenie povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť predmetného politicko-publicistického programu podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii.

Rada vo svojom rozhodnutí č. RL/11/2019 zo dňa **3. 4. 2019 ohľadom posúdenia predmetného programu ako** politicko-publicistického programu **konkrétne okrem iného uviedla:** „Ako už bolo uvedené, hlavnou témou programu Z prvej ruky zo dňa 25. 9. 2018 bolo zhodnotenie éry tzv. mečiarizmu, udalostí po voľbách v roku 1998 a ich dopadu na smerovanie spoločnosti v Slovenskej republike, pričom hostia diskutovali v rámci programu na tieto podtémy: voľby v roku 1998, zahraničná orientácia SR pred voľbami a po voľbách, privatizácia podnikov pred voľbami a po voľbách, presun voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovanie voličov, používanie politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti, aktuálne vnímanie osoby Vladimíra Mečiara. Rada považuje viaceré z uvedených okruhov tém za jednoznačne politického charakteru. Tieto sa v prípadoch prezentovaných informácií o presune voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovania voličov, používania politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti (politizácia štátnej správy, administratívna reforma, zvyšovanie volebného kvóra), neobmedzili len na konštatovanie, resp. uvedenie historických faktov, ale uvedené analyzovali aj v kontexte presahov tejto v minulosti uplatňovanej politiky na súčasné politické garnitúry a spoločnosť. Pri posudzovaní každého programu je v konečnom dôsledku rozhodujúci len finálny produkt - teda odvysielaný program vo svojej konečnej podobe tak, ako si ho mohli vypočúť poslucháči. V prípade programu Z prvej ruky zo dňa 25. 9. 2018 výsledný odvysielaný program obsahovo naplnil aj kritériá pre jeho zaradenie do programového typu politická publicistika, ako aj kritériá pre jeho zaradenie do programového typu ostatná publicistika. Program nebol vedený o bezprostredne aktuálnej spravodajskej téme, nevykázal dostatočnú mieru spätosti s aktuálnymi udalosťami, neobsahoval politické stanoviská k aktuálnym udalostiam. Obsahoval však analýzy vývoja a diskusia v ňom bola vedená aj o politických témach. Vzhľadom na obsah prinášaných informácií, najmä politický charakter viacerých prezentovaných čiastkových tém a celkový spôsob spracovania programu dospela Rada k záveru, že v danom prípade program ako celok mal charakter politickej publicistiky.“

Po zrušení predmetného rozhodnutia Rady súdom a po vrátení veci súdom na ďalšie konanie a pri opätovnom posúdení otázky, či predmetný program Z prvej ruky je politicko-publicistickým programom, je však Rada **viazaná právnym názorom Správneho súdu v Bratislave**, ktorý je obsiahnutý v zrušujúcom rozsudku sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023.

Ako už bolo uvedené vyššie, Správny súd v Bratislave v zrušujúcom rozsudku zastáva právny názor, že predmetný program Z prvej ruky **nie je politicko-publicistickým programom podľa § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, a preto naň nemožno aplikovať ustanovenie § 16 ods. 3 písm.**

b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii týkajúce sa povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistických programov.

Správny súd v Bratislave v odôvodnení zrušujúceho rozsudku sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023 okrem iného uviedol, cit.:

„33. Úlohou správneho súdu bolo primárne posúdiť, či namietaný program spĺňa definíciu politicko-publicistického programu podľa § 3 písm. l) zákona o vysielaní, vo vzťahu ku ktorému by mal žalobca ako vysielateľ povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť podľa § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní. Žalovaná vo svojom vyjadrení k správnej žalobe potvrdila, že **klasifikáciu programu ako politickej publicistiky založila len na skutočnosti, že tento obsahoval analýzy vývoja a diskusia v ňom bola vedená aj o politických témach.** Je možné súhlasiť so žalovanou, že v programe odzneli a boli prezentované analýzy politického a spoločenského vývoja, keďže témou relácie bolo práve 20. výročie ukončenia vlády Vladimíra Mečiara v roku 1998. Taktiež je možné súhlasiť so žalovanou, že viacero z diskutovaných tém mali politický charakter (napr. informácie o presune voličov HZDS do iných politických strán, o ovplyvňovaní voličov, používaní politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti) a diskutéri sa neobmedzili len na konštatovanie, resp. uvedenie historických faktorov, ale uvedené analyzovali aj v kontexte presahov tejto v minulosti uplatňovanej politiky na súčasné politické garnitúry a spoločnosť.

(...)

35. Súd je toho názoru, že výklad legálneho pojmu politickej publicistiky, je potrebné realizovať vždy s ohľadom na špecifiká konkrétneho prípadu, resp. špecifiká konkrétnej odvysielanej relácie/programu. (...) **Namietaný program však nepatrí medzi politickú publicistiku práve z dôvodu, že ako celok nespĺňa definičné znaky tohto druhu programu. Politický charakter prezentovaných tém nie je dostatočným kritériom pre zaradenie určitého programu do politickej publicistiky.** Na tomto mieste je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že **aj keď diskutované historické udalosti mali svoj pôvod v politickom živote, samotná diskusia o týchto udalostiach nezakladá automaticky jeho klasifikáciu ako politicko-publicistického programu.** Dovedené ad absurdum by potom platilo, že každá (viac či menej neaktuálna politická otázka z histórie) bude označená za politickú, a teda len z toho dôvodu spĺňajúcu definíciu politickej publicistiky bez ohľadu na to, či má alebo nemá spojitosť s informovaním o aktuálnom dianí v spoločnosti.

(...)

39. (...) **Len skutočnosť, že namietaný program obsahoval analýzy vývoja a diskusia sa viedla aj o politických témach, nie je dostatočným dôvodom na klasifikovanie relácie ako politickej publicistiky, keďže analýzy, hodnotenie, názor sú súčasťou aj ostatnej publicistiky.** Aj na účely rozhodovania o udelení licencie na vysielať žalovaná vymedzovala ako politickú publicistiku (t. j. do 31.07.2022) také programy, ktoré sa týkali aktuálnych problémov, aktuálnych správ a udalostí, či obsahovali politické stanoviská k udalostiam a názory politikov na jednotlivé témy. Skutočnosť, že namietaný program nebol spätý s aktuálnymi udalosťami potvrdzuje priamo žalovaná na str. 12 tretí odsek napadnutého rozhodnutia. Zároveň žalovaná uvádza, že problematika obdobia vládnutia Vladimíra Mečiara a jej dopadov na súčasnú politickú a spoločenskú situáciu v Slovenskej republike „je skôr dlhodobo ako bezprostredne aktuálnou“ (str. 12 piaty odsek napadnutého rozhodnutia).

40. Aj Európsky dohovor o cezhraničnej televízii, platný pre Slovenskú republiku v znení protokolu z roku 2000 od 01.03.2002 (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 168/1998 Z. z. v spojení s oznámením č. 345/2002 Z. z.), stanovuje určité povinnosti a obmedzenia (napr. zákaz sponzorovania treťou osobou) len vo vzťahu k spravodajstvu a tzv. aktuálnej publicistike. Aktuálna publicistika (angl. current affairs programmes) tak zvyrazňuje prvok aktuálnosti tohto osobitného typu publicistiky (v tomto smere je možné hodnotiť používanie všeobecného pojmu „publicistika“ bez akéhokoľvek dôvetku v slovenskom preklade dohovoru za nesprávne). Aj výkladové pravidlo č. 243 Výkladovej správy (tzv. Explanatory report) k Európskemu dohovoru o cezhraničnej televízii definuje aktuálnu publicistiku (jediný pojem používaný dohovorom vo vzťahu k publicistike) ako „programy úzko napojené na spravodajstvo, ako sú komentáre k správam, analýzy vývoja spravodajských tém a politické stanoviská k udalostiam, zachyteným v spravodajstve“. Na toto vymedzenie sa vo svojej

rozhodovacej činnosti o sankčných otázkach dlhodobo odvoláva aj samotná žalovaná. Dohovor tak ako publicistiku, resp. aktuálnu publicistiku, jednoznačne vníma len programy, ktoré sú „úzko napojené na spravodajstvo“ a nie aj tie, ktoré spadajú do tzv. ostatnej publicistiky, ktorá sa týka iných ako aktuálnych tém.

41. Tým, že znenie zákonnej definície politickej publicistiky podľa § 3 písm. l) zákona o vysielaní je značne otvorené, zákonodarca dal správne orgánu (žalovanej ako regulátorovi) značný diskrečný priestor pri posudzovaní programu/relácie ako celku. Ako súd uviedol v bode 32 tohto rozsudku, je v zmysle gramatického znenia normy účinnej do 31.07.2022 možné uvažovať o politickej publicistike aj v prípade programu, ktorý nie je priamo spätý s aktuálnym spravodajstvom. Mohlo by ísť teoreticky o relácie, ktoré by napriek žiadnej spätosti so spravodajstvom pokrývali inak relevantné a aktuálne témy. Podľa názoru súdu to však nie je prípad namietanej relácie, ktorá sa v žiadnej časti nevyjadrovala k aktuálnej činnosti politikov, k aspoň rámcovo aktuálnym témam či rozhodnutiam politikov, či k aktuálnemu politickému alebo spoločenskému daniu. Komentované a analyzované udalosti sa týkali politiky Vladimíra Mečiara v rokoch 1992 až 1998, jeho politických praktík a udalostí, ktoré sa udiali viac ako 20 rokov pred vysielaním relácie. Žalovaná síce uvádza, že v relácii bolo zdôraznené a uvedené prepojenie až na súčasnú politickú sféru, t. j. postavenie strany SMER-SD a jej predsedu a v čase odvysielania relácie (25.09.2018) aj bývalého premiéra Róberta Fica (od 22.03.2018 do 21.03.2020 bol premiérom Peter Pellegrini), no **tieto odkazy a prepojenia boli tak všeobecné a nekonkrétne, že nezakladajú ani len nepriamy súvis s v tom čase aktuálnym politickým dianím**. Žiadna z častí relácie, kde odznel priamy odkaz na Róberta Fica, ktorý nebol premiérom už viac ako 6 mesiacov pred odvysielaním relácie, **sa netýkala žiadnej aktuálnej politickej témy, aktuálne diskutovanej politickej otázky, či aktuálne riešeného politického či spoločenského problému**. Odkazy sa týkali presunu voličov medzi stranami HZDS a SMER-SR, schopnosti Roberta Fica ovplyvniť voličov, označenia Roberta Fica ako „najmladšieho Mečiara“ z toho uhla pohľadu, že je posledným premiérom, ktorý ešte zažil Mečiarove spôsoby priamo v parlamente a časť z nich si osvojil.

(...)

43. Podľa názoru súdu práve na základe výrokov, ktoré odzneli v namietanom programe, v tomto prípade nemožno súhlasiť s tvrdením, že namietaný program „vzhľadom na obsah prinášaných informácií, najmä politický charakter viacerých prezentovaných čiastkových tém a celkový spôsob spracovania programu“ (str. 14 druhý odsek napadnutého rozhodnutia) odôvodňuje jeho klasifikáciu ako programu politickej publicistiky. **Celkové vyznenie relácie naopak odôvodňuje jeho zaradenie medzi tzv. ostatnú publicistiku, keďže sa program netýkal žiadnej aktuálnej témy, netýkal sa aktuálnych politických otázok, nebol nijako prepojený so spravodajstvom**. Komentáre a analýzy vývoja sa týkali politických spôsobov vládnutia Vladimíra Mečiara ako historickej postavy slovenskej politiky, pričom žalovanou uvádzané **presahy na v čase vydania rozhodnutia aktuálnu politiku** (prostredníctvom politickej strany SMER-SD a osoby Roberta Fica) **nemajú takú kvalitu a intenzitu, aby ich bolo možné hodnotiť ako aktuálne**. Takéto všeobecné konštatovania o politickom dedičstve tzv. mečiarizmu, ktoré ale nijako nehodnotilo konkrétnu aktuálnu politickú otázku, rozhodnutie, konanie politika alebo udalosť, nie je dostatočným prvkom odvysielaného programu, ktorý by odôvodňoval jeho zaradenie medzi politickú publicistiku v zmysle definičných kritérií podľa § 3 písm. l) zákona o vysielaní.

(...)

45. Vzhľadom na nesprávne právne posúdenie namietaného programu ako programu politickej publicistiky bolo ďalšie právne posúdenie sankcionovaného konania žalobcu a aplikácia § 16 ods. 3 písm. b) v spojení s § 64 zákona o vysielaní zo strany žalovanej v napadnutom rozhodnutí nesprávna. Z toho dôvodu nebolo zo strany súdu potrebné posudzovať mieru objektívnosti a nestrannosti, ktorú vo vzťahu k namietanému programu zabezpečil žalobca, ani posúdiť, či bol sankcionovaný skutok vo výroku napadnutého rozhodnutia dostatočne špecifikovaný.“

Vzhľadom na viazanosť Rady rozhodnutím **Správneho súdu v Bratislave** a vzhľadom na **právny názor súdu vyslovený v zrušujúcom rozsudku sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023**, že predmetný program *Z prvej ruky* odvysielaný účastníkom konania dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. na programovej službe Rádio Slovensko **nie je politicko-publicistickým programom** v zmysle § 3 písm. l)

zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, z čoho vyplýva, že účastník konania **nemal povinnosť zabezpečiť jeho objektívnosť a nestrannosť** v zmysle podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, Rada správne konanie č. 374/SKO/2019 **zastavila** podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

V zmysle § 52 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať, je právoplatné a vykonateľné oznámením účastníkovi konania.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:

1x Rozhlas a televízia Slovenska (elektronicky)

1x Rada RTVS

2x Rada pre mediálne služby

PhDr. Marta Danielová
predsedníčka
Rady pre mediálne služby